

Селимъ I (1522) останъ свободенъ владѣтель откакъ умори бащъ си, двама-та си братія и двама-та си брато-чяда. Религіозна-та омраза между *Шіи* и *Сюнны* распалва между Персіѣ и Турціѣ една длѣгъ борбъ, коя-то одесѣтъчи жители-ты и на двѣ-тѣ дръжавы. Ако да не бѣхъ посрѣд-ствовали Мюфтія-та и Везирь-тъ имаше да стане единъ общъ сѣчь възъ христіяны-ты по всичко-то царство. Завое-ваніе-то на Египеть, на по-голѣмъ-тѣ часть отъ Кюрдн-станъ и на Месопотаміѣ прослави края на царуваніе-то на Селима I.

Сюлейманъ I (1520) ся отличи най-напрѣдъ съ прѣв-зятіе-то на Бѣлградъ и на островъ Родось. Той заобыколва Виенъ, продлѣжи борбъ срѣщъ Венеціѣ, Персіѣ, Египеть и срѣщъ Германіѣ; живѣлъ въ пріятелство съ Франціѣ, Польшъ и Россіѣ, той е съградилъ джаміѣ Сюлейманіе, прѣу-строилъ улемы-ты, урядилъ дръжавъ-тѣ си, като ѣ далъ законы. Въ негово врѣмя османска-та дръжава достигнѣла до връха на славъ-тѣ си.

* Отъ смръть-тѣ на Сюлеймана (1566) до Махмуда II (1808) дръжава-та врѣвѣла все на испаданіе. Султани-ти не ся явявали вече въ Диваны-ты, нито прѣдъ хора-та, за да ся дадѣть по-голѣмъ важность; недостойни любимци захвацать прьвы мѣста; харемы-ты ся намѣшятъ въ работы-ты по управленіе-то; голѣмци-ти добывать неограниченъ силъ, Еничери-ти своеволствуютъ.

Селимъ II (1566) е единъ отъ незначителны-ты султаны. Въ негово врѣмя е покоренъ Кыпръ и Еменъ.

Въ врѣмя на *Мурада III* (1574) Еничери-ти испрѣво стѣгнѣти испослѣ станжли много своеволны и зели да нала-гать волю-тѣ си и защо-то намѣрили единъ слабъ Султанъ потѣнѣлъ въ развратъ. Въ негово врѣмя умрѣ прочютый садразамъ Мухаммедъ Соколи, и негова-та смръть откри на Европѣ испаданіе-то, кое-то до тогава Европа не раз-бираше.

Мухаммедъ III (1585), откакъ ся прогласилъ за Султанъ, затворилъ ся въ харема си, отгдѣ-то излѣзълъ за да посѣче Еничар-агасъ. Въ негово врѣмя Горня-Венгрія, Трансилванія, Молдавія, Влашко отмѣтнѣлы ся отъ Турско.

Ахмедъ I (1603) покровителствовалъ Маджари-ты срѣщъ Германцы-ты и припозналъ Бокске за тѣхънъ краль.